



IONA

CAP I



1 i să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 Iona al lui Amathi, zicînd: „Scoa-
lă-te și pasă la Ninevi, cetatea cea
mare, și strigă întru ea, căci să sui
strigarea răutății ei cătră Mine“.

3 Și să sculă Iona a fugi la Tharsis de la fața
Domnului. Și să pogorî la Iopi și află co-
rabie mergînd la Tharsis, și ș-au dat navlonul
lui și să sui într-însa ca să meargă cu ei la
Tharsis de la fața Domnului. Și Domnul 4
rîdică vînt mare în mare și să făcu furtună
mare în mare, și corabia să cumpăniia să să
sfărîme. Și să spămîntară corăbiiarii, și 5
striga cineș la dumnezăul lui; și scoatere au
făcut vaselor celor den corabie în mare, ca
să să ușureaze de eale. Iară Iona s-au pogo-
rît la fundul corăbiei, și dormiia și hîrîia.
Și veni la el cîrmaciul corăbiei și zise lui: 6
„Ce hîrîiești tu? Scoală-te și cheamă pre
Dumnezăul tău, cîndai ne va mîntui Dum-
nezău pre noi și nu vom peri“. Și zise 7
fieștecare cătră aproapele său: „Veniș să pu-
nem sorți și să cunoaștem pentru care lu-
cru răutatea aceasta iaste pre noi!“ Și puse-
ră sorți, și căzu sorțul pre Iona. Și ziseră 8
cătră el: „Spune-ne dară noao pentru care
lucru e răul acesta întru noi. Ce iaste lucrul
tău? Și de unde vii, și unde mergi, și den ce
țară și den ce norod ești tu?“ Și zise 9
cătră ei: „Rob Domnului sînt eu, și în Dom-
nul Dumnezăul ceriului eu crezu, Carele au
făcut marea și uscatul“. Și s-au spămîn- 10
tat oamenii cu frică mare și ziseră cătră
el: „Ce ai făcut aceasta?“ Pentru căci 11
au cunoscut oamenii căci de la fața Dom-

nului fuge acum, căci le-au spus lor. Și ziseră
cătră el: „Ce vom face ție și va înceta ma-
rea de asupra noastră?” Pentru că marea
12 mergea și tot rîdica mai mare furtună. Și
zise Iona cătră ei: „Rîdicați-mă și mă puneți
în mare, și va înceta marea de asupra voastră;
pentru că am conșcut eu că pentru mine
iaste furtuna această mare asupra voastră“.
13 Și siliia oamenii să să întorcă la pămînt
și nu putea, căci mergea marea și să rîdica
14 mai mult spre ei. Și strigară cătră Dom-
nul și ziseră: „Nici într-un chip, Doamne, să
nu perim pentru sufletul omului acestuia,
și nu da pre noi sînge drept, pentru căci
15 Tu, Doamne, cum ai vrut ai făcut“. Și
luară pre Iona și-l puseră în mare, și stătu
marea den valul ei. Și să spămîntară oame-
nii cu frică mare de Domnul, și jîrtvuiră
jîrtvă și să rugară rugile.

CAP II

1 **S**i porunci Domnul unui chitos ma-
re să înghiță pre Iona; și era Iona
2 în pîntecele chitului 3 zile și 3
nopti. Și să rugă Iona cătră
Domnul Dumnezăul lui den pînte-
3 cele chitului, Și zise: „Strigat-am la pri-
mejdia mea cătră Domnul Dumnezăul meu,
și mi-au ascultat; den pîntecele iadului stri-
4 garea mea, auzit-ai glasul meu. Arunca-
tu-m-ai în adîncul inimii mării, și rîurile
m-au încungiurat; toate rădicările Tale și
5 valurile Tale pre mine au venit. Și eu zis:
‘M-am lepădat de cătră ochii Tăi; oare mai
adaoge-voiu ca să privescu cătră besearca
6 Ta cea sfîntă?’ Turnă-mi-se mie apă pînă
7 la sufletul meu, Bezna cea den fund m-au
încungiurat, afundatu-s-au capul meu întru
spintecări de munți. Pogorîiu în pămînt,
căruiua zăvoarăle lui—țineri veacinice, și să
8 să suie de la stricăciune viața mea cătră
Tine, Doamne Dumnezăul meu. Cînd să
sfîrșaste de la mine sufletul meu, de Dom-
9 nul mi-am adus aminte; și să vie cătră Tine
ruga mea, cătră besearca cea sfîntă a Ta.
10 Cei ce păzăscu deșarte și mincinoase, mila
lor au lăsat. Iară eu cu glas de laudă și
cu mărturisire voiu jîrtvui Ție, cîte am fă-
găduit Ți voiu da Ție, întru mîntuirea mea,
11 Domnului“. Și să porunci de la Domnul
chitului, și scoase pre Iona pre uscat.

CAP III

1 **S**i fu cuvîntul Domnului cătră Iona
2 de al doilea rînd, zicînd: „Scoală-
te și pasă la Ninevi, cetatea cea
mare, și strigă întru ea după striga-
rea cea dentîiu, carea Eu am grăit
3 cătră tine“. Și să sculă Iona și mearse la
Ninevi, după cum au grăit Domnul; iară Ni-
nevi era cetate mare lui Dumnezău, cale ca
4 de trei zile. Și începu Iona a întra în cetate

cale ca de o zi, și strigă, și zise: „Încă 3 zile,
și Ninevi să va prăpădi!“ Și crezură 5
oamenii cei den Ninevi lui Dumnezău, și
strigară postu, și să îmbrăcară cu saci de la
marele lor pînă la micul lor. Și s-au apro- 6
piat cuvîntul cătră împăratul Nineviei, și
să sculă den scaunul lui și să dezbracă de
îmbrăcămintele lui de la sine și să îmbracă
cu sac și șazu pre cenușă. Și să strigă și 7
să grăi întru Ninevi de la împăratul și de la
boiarii lui, zicînd: „Oamenii și dobitoacele
și boii și oile să nu guste, nici să pască, și
8 apă să nu bea!“ Și să îmbrăcară cu saci
oamenii și dobitoacele, și strigară cătră
Dumnezău întinsu; și să întorseră fiește-
care den calea lor cea rea și den strîmbătatea
9 ce era în mîna lor, Zicînd: „Cine știe
dară de Să va întoarce Dumnezău și Să va
mîngîia și Se va întoarce den urgia mîniei
10 Lui și nu vom peri?“ Și văzu Dumnezău
faptele lor, cum s-au întorsu den căile lor
ceale reale, și Să căi Dumnezău pentru răul
carele au grăit să le facă lor, și n-au făcut.

CAP IV

1 **S**i să mîhni Iona mîhnire mare și să 1
turbură. Și să rugă cătră Dom- 2
nul și zise: „O, dară, Doamne, nu-s
aceastea cuvintele mele, încă fiind 3
eu în pămîntul meu? Pentru
4 aceea am apucat a fugi la Tharsis, pentru
căci am cunoscut că Dumnezău ești milostiv
și îndurătoriu, mult-îngăduitoriu și mult-mi-
5 lostiv și căindu-Te pentru păcate. Și acum,
6 Stăpîne Doamne, ia sufletul meu de la mine,
pentru că mai bine iaste a muri eu decît a
7 trăi“. Și zise Domnul: „Foarte te-ai mîhniț
tu?“ Și ieși Iona den cetate și șazu în 8
preajma cetății; și-ș făcu lui acolo colibă și
șădea supt dînsa, pînă va vedea ce va fi ce- 9
tății. Și porunci Domnul Dumnezeu unii
tigve, și să sui pre deasupra capului lui Iona
ca să-i fie umbră deasupra capului lui, ca să-i
10 umbrească lui de chinurile lui; și să bucură
Iona pentru tigvă bucurie mare. Și po-
11 runci Dumnezeu viarmelui de dimeneață a
doua zi, și lovi tigva, și să uscă. Și fu
îndată cum răsări soarele și porunci Dum-
nezău la vînt arzătoriu, zăduhos, și lovi
soarele pre capul lui Iona; și leșina și-ș doje-
niia sufletul lui, și zise: „Bine mie iaste a
muri decît a trăi!“ Și zise Domnul Dum-
12 nezeu cătră Iona: „Foarte te-ai mîhnit tu
pentru tigvă?“ Și zise: „Foarte m-am mîh-
nit eu, pînă la moarte!“ Și zise Domnul:
„Tu nu te îndurai de tigvă, pentru carea n-ai
pătimit rău, nici o ai ogorît, nici o ai hrănit
pre dînsa, carea s-au născut noaptea și supt
noapte au perit. Dară Eu să Mă îndur
de Ninevi, cetatea cea mare, întru carea



lăcuiesc mai mulți decît 120000 de
oameni, carii n-au cunoscut di-
reapta lor au stînga lor,
și dobitoace
multe? “

